

2, 50. *das Mindern*: धातूनाम् सु०. 1, 30, 13.
 क्रामनीय (wie eben) adj. zu mindern ÇARṅG. SAṆH. 1, 6, 11.
 क्राम्स्व n. nom. abstr. von क्रस्व gaṇa पृथ्वादि zu P. 5, 1, 122.
 क्रिणीय्, षते VOP. 21, 13, v. l. Vgl. कृणीय्.
 क्रिणीया f. = कृणीया BHAR. zu AK. 3, 3, 32 nach ÇKDR.
 क्रित adj. = लज्जित, विभक्त und नीत; n. = श्रंश ÇABDĀRTHAK. bei WILSON (vgl. ÇKDR.). schlechte Schreibweise für क्रीत und कृत.
 क्रिति f. = कृति ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.
 क्रिवर = क्रीवर BHARATA im DVIRŪPAK. und ÇABDAR. im ÇKDR.
 1. क्री, निश्क्रीति (लज्जाम्) Dhātup. 25, 3. P. 6, 1, 192. sich schämen KATHĀS. 45, 265. DAÇAK. 160, 11. BHATT. 3, 53. आत्मानुज्ञप् 6, 132. न निश्क्रीयात् VĀGBH. 1, 12, 74. निश्क्रीय P. 3, 1, 39. VOP. 10, 3. RAGH. 15, 44. 17, 73. BHATT. 5, 102. निश्क्रीयुस् 14, 41. निश्क्रीयां चकार 6, 3. P. 3, 1, 39. निश्क्रीयामास VOP. 10, 3. partic. 1) क्रीत beschämt, verlegen P. 8, 2, 56. VOP. 26, 98. AK. 3, 2, 41. H. 1484. MBH. 3, 910. 2561. 7, 1462. KATHĀS. 34, 20. 252. 48, 44. 66, 87. 81, 24. 103, 55. RĀGĀ-TAR. 3, 249. — 2) क्रीण dass. P. VOP. AK. H. GOLĀDHJ. GOLĀPR. 4. ०मुख R. 4, 33, 32.
 — caus. क्रेपयति P. 7, 3, 36. 86. VOP. 18, 8. beschämen, verlegen machen (übertragen so v. a. übertreffen) RAGH. 6, 49. KIR. 11, 64. VENĪS. 17. KATHĀS. 34, 171. BHATT. 5, 65. 16, 2. partic. क्रेपित RAGH. 11, 40.
 — intens. निश्क्रीयते sich sehr schämen: निश्क्रीयमाण (०मान gedr.) SADDH. P. 4, 24, b.
 — सम्, partic. संक्रीण beschämt BHATT. 4, 42.
 2. क्री (= 1. क्री) f. AK. 3, 6, 4, 3. Scham, Schamhaftigkeit 1, 1, 3, 23. H. 311. HALĀJ. 2, 412. क्रीम् VOP. 3, 80. ÇAT. BR. 14, 4, 2, 9. KĀM. NĪTIS. 15, 26. Spr. (II) 1230. मद्यादिनश्यति 2991. अङ्गनां माउडनम् 3800. क्री-रुता बाधते धर्मम् 7424. नापैति क्रीर्मे MĀRK. P. 129, 22. BHĀG. P. 3, 31, 33. 7, 10, 7. क्रियमेति Spr. (II) 2781. RAGH. 4, 80. क्रिया Ind. St. 2, 216. R. 1, 37, 7. 15. 2, 26, 5. RĪ. 1, 9. RAGH. 3, 5, 3, 58. KATHĀS. 12, 30. 32, 128. 37, 230. 58, 134. ०निषेविन् R. 3, 22, 30. ०श्रियौ सु०. 1, 114, 16. ०मूढ MBH. 69. ०पद KUMĀRAS. 3, 57. ०मय Spr. (II) 974. VARĀH. BRH. S. 73, 12. SĀH. D. 40, 10. RĀGĀ-TAR. 3, 498. BHĀG. P. 2, 6, 44. am Ende eines adj. comp.: गत० 3, 18, 7. 11. 6, 17, 7. निश्क्रीं VARĀH. BRH. 18, 17. Personif- cirt VS. 24, 35. HARIV. 7740. 9498. 14033. R. 3, 52, 26. WEBER, RĀMAT. UP. 310. fg. BHĀG. P. 4, 1, 51.
 क्रीक UNĀDIS. 3, 48. f. आ dass. UGĀVAL. am Ende eines adj. comp. ग- तक्रीक MBH. 3, 8495. — Vgl. निश्क्रीक und क्रीका.
 क्रीकुं UNĀDIS. 3, 85. 1) adj. verschämt UGĀVAL. — 2) m. Katze H. 1301. = कृतक und त्रपु UNĀDIK. im ÇKDR. — Vgl. क्रीकु.
 क्रीकृ, क्रीकृति (लज्जाम्) Dhātup. 7, 30. in Verlegenheit kommen.
 क्रीजित adj. schamhaft, verlegen GĀTĀDH. im ÇKDR.
 क्रीण und क्रीत partic. s. u. 1. क्री.
 क्रीतमुख adj. schamroth, verlegen, schüchtern, verzagt PAÑĀAV. BR. 5, 4, 15; vgl. KAUC. 70.
 क्रीतमुखिन् adj. dass. TS. 2, 5, 1, 6. 3, 3.
 क्रीति (von 1. क्री) f. Scham, Schamhaftigkeit MBH. 14, 1047.
 क्रीदेव m. N. pr. einer buddhistischen Gottheit LALIT. ed. Calc. 220, 14.
 क्रीनिषेव 1) adj. sich der Scham beflüssigend, schamhaft MBH. 12,

8367; vgl. ०निषेविन् unter 2. क्री. — 2) m. N. pr. eines Fürsten MBH. 12, 8263.
 क्रीम् interj. BHĀG. P. 5, 18, 18. Verz. d. Oxf. H. 97, b, 6. Ind. St. 9, 403.
 क्रीमन्न (von क्रीमत्) n. Schamhaftigkeit, Verschämtheit KĀRAKA 8, 6.
 क्रीमत् (von 2. क्री) 1) adj. verlegen (als vorübergehender Zustand); schamhaft, verschämt MBH. 2, 2231. 3, 15759. 4, 20. 13, 1539. R. 1, 7, 4. 4, 12, 34. 5, 36, 63. KUMĀRAS. 7, 54. Spr. (II) 2375. 2886. 3104. 7424. MĀRK. P. 20, 20. 129, 2. BHĀG. P. 4, 15, 25. 6, 13, 11. — 2) m. N. pr. eines zu den Viçve Devāḥ gezählten Wesens MBH. 13, 4356.
 क्रीवर n. eine Art Andropogon AK. 2, 4, 4, 10. TRĪK. 3, 3, 401. H. 1158. HALĀJ. 2, 467. HĀR. 178. RATNAM. 121. सु०. 1, 145, 21. 2, 101, 2. 297, 21. 322, 8. 387, 12. 481, 3.
 क्रीविल und क्क n. dass. BHARATA zu AK. nach ÇKDR.
 कृ (vgl. कृर), कृणाति. partic. कृत P. 7, 2, 31. krumm (krank nach Comm.) KĀTJ. ÇR. 22, 3, 19. — Vgl. अकृत.
 — अभि s. अभिकृत fg.
 — व्या s. व्याकृति.
 — परि s. परिकृत.
 — वि zu Fall bringen oder schief —, fehlgehen machen: इन्द्रश्चन त्य- जंसा वि कृणाति तत् RV. 1, 166, 12. partic. विंकृत gebogen, geknickt: इष्कर्ता विंकृतं पुनः RV. 8, 1, 12. 20, 26. विंकृतस्य मेघंती: AV. 7, 36, 2. — Vgl. विंकृत, अविंकृत (auch LĀTJ. 2, 9, 1. ÇĀṆKH. GAṆJ. 3, 6) und unter 2. कृ.
 कृड्, क्रीडते (गती) Dhātup. 9, 71, v. l.
 कृडु v. l. für कृडु Ind. St. 4, 420.
 कृत् (von कृ) f. Anlass zum Fehlgehen oder Fallen, Stein des An- stosses und dgl. oder Falle (vgl. कृरम्): (तुर्याम) घृत्यो न कृतः RV. 6, 4, 5. न त्वा शतं चन कृतो राधो दित्संतमा मिन्नन् 9, 61, 24.
 कृड्, क्रीडते (गती) Dhātup. 9, 71, v. l.
 कृडु m. eine Bez. des तकान् von unbekannter Bedeutung AV. 1, 23, 2. 3. einige Hdschr. lesen कृडु (vgl. Ind. St. 4, 420) und vielleicht auch कृडु.
 कृम् interj. BHĀG. P. 5, 18, 18. Verz. d. Oxf. H. 97, b, 6.
 क्रेष्, क्रेषते (गत्याम्) Dhātup. 10, 11, v. l. — क्रेष् s. unter caus. von 1. क्री.
 क्रेषण (vom caus. von 1. क्री) n. Verlegenheit KATHĀS. 83, 17.
 क्रेष्, क्रेषते (अव्यक्ते शब्दे, VOP. सर्पणे) Dhātup. 16, 21. wiehern: क्रे- षमाण MBH. 4, 2000. act.: क्रेषति 1497. Spr. (II) 5302 (Conj.). क्रेषत् MBH. 6, 4782. 7, 9048. partic. क्रेषित n. Gewieher 3, 11764. 4, 1497. सु०. 1, 107, 10. Spr. (II) 4936. — Vgl. क्रेष्.
 — caus. क्रेषयति Jmd zum Wiehern bringen MBH. 3, 11764.
 क्रेषा (von क्रेष्) f. Gewieher AK. 2, 8, 2, 15. H. 1403. HALĀJ. 1, 151.
 — Vgl. क्रेषा.
 क्रेषिन् adj. wiehernd MBH. 7, 276.
 क्रेषुक m. eine Art Schaufel MBH. 3, 8871.
 क्रीड s. इया०.
 क्रीड्, क्रीडते (गत्याम्) Dhātup. 9, 71, v. l.
 क्रीद Ind. St. 3, 237, b (unter वेनोविशाले) fehlerhaft für क्रीड.